

Преюдициални въпроси

- 1) Когато се изискват различни разрешения за осъществяване, от една страна, на инфраструктурни дейности на дадено летище с дължина на основната писта най-малко 2 100 метра и, от друга страна, на експлоатацията на това летище, а последно посоченото разрешение — екологичното разрешение — се предоставя само за определен период, трябва ли терминът „строителство“ по смисъла на точка 7, буква а) от приложение I към Директива 85/337/ЕИО ⁽¹⁾ на Съвета от 27 юни 1985 година относно оценката на въздействието на някои публични и частни проекти върху околната среда, изменена с Директива 97/11/ЕО на Съвета от 3 март 1997 година, да се тълкува в смисъл, че е необходимо да се извърши оценка на въздействието върху околната среда не само за осъществяването на инфраструктурни дейности, но и за експлоатацията на летището?
- 2) Задължението за извършване на оценка на въздействието върху околната среда в сила ли е и с оглед подновяването на екологичното разрешение на летището, т.е. както когато това подновяване не е придружено с промяна или разширяване на експлоатацията, така и когато се предвижда такава промяна или разширяване?
- 3) Различно ли е положението по отношение на задължението за извършване на оценка на въздействието върху околната среда при подновяването на екологично разрешение за летище в зависимост от това дали във връзка с предходно екологично разрешение вече е извършена оценка на въздействието върху околната среда, и дали летището вече е било в експлоатация към момента, в който общественият или националният законодател е въвел изискването за оценка на въздействието върху околната среда?

⁽¹⁾ ОВ L 175, стр. 40; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 1, стр. 174.

Преюдициално запитване, отправено на 20 юли 2009 г. от High Court of Justice (Chancery Division) (England and Wales) — T-Mobile (UK) Ltd/The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

(Дело C-276/09)

(2009/C 267/52)

Език на производството: английски

Запитваща юрисдикция

High Court of Justice (Chancery Division) (England and Wales)

Страни в главното производство

Жалбоподател: T-Mobile (UK) Ltd

Ответник: The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

Преюдициални въпроси

- 1) Какви са характеристиките на освободена услуга, която „има за последица прехвърлянето на средства и води до промени в правното и финансовото положение“?

По-специално:

- a) Прилага ли се освобождаването спрямо услуги, които иначе не би трябвало да се предоставят от никоя от финансовите институции, които (i) дебитират една сметка, (ii) извършват съответно кредитиране на друга сметка или (iii) извършват междинна операция между (i) или (ii)?
  - b) Прилага ли се освобождаването спрямо услуги, които не включват извършването на действия по дебитиране на една сметка и съответното кредитиране на друга сметка, но които — когато се стигне до прехвърляне на средства — впоследствие могат да се разглеждат като основание за това прехвърляне?
- 2) Прилага ли се предвиденото в член 13, Б, буква г), точка 3 от Шеста директива ⁽¹⁾ освобождаване на „сделките, засягащи плащания [или] преводи“ спрямо услуги по получаване и обработване на плащания чрез кредитни или дебитни карти, като осъществяването от данъчнозадълженото лице в настоящото дело? Попадат ли тези услуги в обхвата на член 13, Б, буква г), точка 3 по-специално, когато прехвърлянето в края на всеки ден на електронни документи за плащане от данъчнозадълженото лице води автоматично до дебитиране на сметката на клиента и кредитиране на сметката на данъчнозадълженото лице?
  - 3) Зависи ли отговорът на втория въпрос от това дали самото данъчнозадължено лице получава кодовете за разрешаване на последващо прехвърляне или ги получава посредством своята придобиваща банка?
  - 4) Прилага ли се предвиденото в член 13, Б, буква г), точка 1 от Шеста директива освобождаване на „договарянето на кредит“ спрямо услуги като предлаганите от данъчнозадълженото лице в настоящото дело по отношение на плащанията с кредитна карта, когато в резултат на тези услуги сметката по кредитната карта на клиента е дебитирана с допълнителни кредити?
  - 5) Прилага ли се освобождаването на „сделките, засягащи плащания [или] преводи“ спрямо услуги по приемане и обработване на плащания, направени чрез представители—трети страни, като услугите в настоящото дело, предлагани от данъчнозадълженото лице посредством пощенска служба и терминал за плащане (PayPoint)?
  - 6) Прилага ли се освобождаването на „сделките, засягащи плащания [или] преводи“ спрямо услуги по получаване и обработване на плащания, направени с чек, изпратен на данъчнозадълженото лице или на неговия представител, които плащания трябва да се обработят от данъчнозадълженото лице и неговата банка?

7) Прилага ли се освобождаването на „сделките, засягащи плащания [или] преводи“ спрямо услуги като предлаганите в настоящото дело от данъчнозадължено лице, състоящи се в приемане и обработване на плащания, направени на банково гише за кредитиране, чрез системата за банкиране, на банковата сметка на данъчнозадълженото лице?

8) Какви конкретни фактори трябва да се вземат предвид когато се решава дали представлява отделна доставка на услуга за целите на ДДС такса (като таксата за обработване на плащането в настоящото дело), която се прилага от данъчнозадължено лице спрямо неговия клиент по отношение на избора на клиента да плати на данъчнозадълженото лице като използва конкретен метод за плащане, който е индивидуално определен в договорния документ и е посочен като отделен пункт в издадените на клиентите фактури?

(¹) Шеста директива 77/388/ЕИО на Съвета от 17 май 1977 година относно хармонизиране на законодателствата на държавите членки относно данъците върху оборота — обща система на данъка върху добавената стойност: единна данъчна основа (ОВ L 145, стр. 1)

Преюдициално запитване, отправено от Court of Session (Шотландия), Единбург (Обединено кралство) на 21 юли 2009 г. — The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs/RBS Deutschland Holdings GmbH

(Дело C-277/09)

(2009/C 267/53)

Език на производството: английски

Запитваща юрисдикция

Court of Session (Шотландия), Единбург

Страни в главното производство

Жалбоподател: The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

Ответник: RBS Deutschland Holdings GmbH

Преюдициални въпроси

При обстоятелства като тези по настоящото дело, при които:

- а) германско дъщерно дружество на банка от Обединеното кралство закупува леки автомобили в Обединеното кралство с оглед отдаването им на лизинг на дружество в Обединеното кралство, с което не е свързано лице, и плаща ДДС за тези покупки;
- б) съгласно релевантното законодателство на Обединеното кралство доставките, които се състоят в отдаване под наем

на леки автомобили, се третираат като доставки на услуги, осъществени в Германия, и съответно не подлежат на облагане с данък върху добавената стойност в Обединеното кралство. Съгласно германското право тези доставки се третираат като доставки на стоки, осъществени в Обединеното кралство, и съответно не подлежат на облагане с данък върху добавената стойност в Германия. Последницата от това е, че не се начислява данък върху тези доставки в нито една държавна членка;

в) банката в Обединеното кралство избира своето германско дружество като наемодател и определя продължителността на лизинговите договорености с оглед получаването на данъчно предимство от неначисляването на ДДС върху наемните вноски:

1. Следва ли член 17, параграф 3, буква а) от Шеста директива (¹) (понастоящем член 169, параграф а) от Основната ДДС директива) да се тълкува в смисъл, че предоставя възможност на данъчните органи в Обединеното кралство да откажат да разрешат на германското дъщерно дружество да приспадне ДДС, което е заплатило в Обединеното кралство във връзка с покупката на леките автомобили?

2. При отговора на първия въпрос необходимо ли е националният съд да разшири анализа си, като разгледа възможно прилагане на принципа за забрана на практики, водещи до злоупотреби?

3. Ако отговорът на втория въпрос е утвърдителен, приспадането на данъка по получени доставки за покупка на леки автомобили ще бъде ли в противоречие с целта на релевантните разпоредби от Шеста директива, като така отговори на първото изискване за практика, водеща до злоупотреби, както е описана в точка 74 от Решението на Съда по делото Halifax plc и др./Customs & Excise Commissioners, C-255/02, като наред с другите принципи се има предвид и принципа на данъчен неутралитет?

4. Отново, ако отговорът на втория въпрос е утвърдителен, трябва ли съдът да приеме, че основната цел на сделките е да се получи данъчно предимство, така че е изгълнено второто изискване за практика, водеща до злоупотреба, както е описана в точка 75 от посоченото решение на Съда при обстоятелства, при които в търговска сделка между страни, действащи като несвързани лица, изборът на германско дъщерно дружество да отдаде под наем леките автомобили на клиент от Обединеното кралство и изборът на условията на лизинга са направени с оглед получаване на данъчно предимство от неначисляването на данък върху наемните вноски?

(¹) Шеста директива 77/388/ЕИО на Съвета от 17 май 1977 година относно хармонизиране на законодателствата на държавите членки относно данъците върху оборота — обща система на данъка върху добавената стойност: единна данъчна основа (ОВ L 145, стр. 1).